

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΛΥΣΗ**
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

575
10 8 19

Αθήνα 9-9-2019

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Η

Του Βασίλη Βιλιάρδου, Αντιπροέδρου Κόμματος, Βουλευτή Επικρατείας.

**ΠΡΟΣ: Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Βορίδη
Τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Γεωργιάδη
Τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Δένδια**

Θέμα: «Πτώση παραγωγής ελαιόλαδου, στήριξη παραγωγής και εξαγωγών»

Η Ελλάδα αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες και ποιοτικότερες παραγωγούς ελαιολάδου διεθνώς, με παραγωγή περί τους 250.000-300.000 τόνους, μετά από την Ισπανία και την Ιταλία. Οι τρεις αυτές χώρες μαζί, ελέγχουν το 75% της παγκόσμιας παραγωγής. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μείωση της παραγωγής ελαιολάδου στην Ελλάδα λόγω υψηλού κόστους, καιρικών συνθηκών και ασθενειών. Φέτος η σοδειά ίσως μειωθεί στο ήμισυ!
https://www.economistas.gr/oikonomia/9415_sto-50-tha-meiothei-paragogi-ellinikoy-elaioladoy

Μεγάλη πτώση εμφανίζεται ειδικά στην Κρήτη λόγω ξηρασίας αλλά και του δάκου που επωφελείται από αυτές τις συνθήκες - ενώ δεν γίνονται έγκαιρα δακοκτονίες. Ανάλογα φαινόμενα εμφανίστηκαν και σε άλλες περιοχές όπως στην Αχαΐα, Μεσσηνία, Λακωνία, Αρκαδία, Αργολίδα και αλλού.

Η εγχωρία αγορά τυποποιημένου ελαιόλαδου ανέρχεται στους 30.000 τόνους, ενώ πολύ μεγαλύτερη αναδεικνύεται τελευταία η αγορά του εξωτερικού, όσο αφορά την τυποποίηση, η οποία αυξάνεται ραγδαία και πλησιάζει πλέον τις 40.000 τόνους και τα 200 εκ. € - από 15.000 τόνους πριν δέκα χρόνια. Σε αυτό συμβάλλει η δραστηριοποίηση μιας νέας γενιάς παραγωγών, με νέες δεξιότητες και όραμα. Εξαγωγές φυσικά υπήρχαν και στο παρελθόν - αλλά σε χύμα ελαιόλαδο με αποτέλεσμα να χάνεται η προστιθέμενη αξία.

Το ελαιόλαδο αποτελεί το θησαυρό της Ελλάδας και είναι βασικό όπλο για την προώθηση της Ελληνικής επωνυμίας όσον αφορά την γαστρονομία, την παραγωγή

τροφίμων και τον τουρισμό, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών μορφών του. Παράλληλα, είναι σημαντικό για την απασχόληση τόσο στον πρωτογενή τομέα, όπου εκτιμάται ότι υπάρχουν 350-400.000 παραγωγοί, όσο και στον δευτερογενή μέσω της έκθλιψης και τυποποίησης. Υπολογίζεται πως δραστηριοποιούνται στο χώρο περί τα 2.500 ελαιοτριβεία και 300 επιχειρήσεις τυποποίησης.

Όμως, όσο αφορά την περαιτέρω ανάπτυξη μέσω εξαγωγών, θεωρούμε ότι απαιτούνται κεφάλαια, δεξιότητες, τεχνογνωσία και συντεταγμένο σχέδιο φυσικά. Οι Ελληνικές εταιρίες υπολείπονται του μεγέθους των αντίστοιχων της Ιταλίας και Ισπανίας, προκειμένου να υποστηρίξουν από μόνες τους δίκτυα πωλήσεων και διαφήμιση στο εξωτερικό στα ίδια επίπεδα με τον ανταγωνισμό. Για παράδειγμα, μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες διεθνώς, η Ισπανική Deoleo (πρώην Grupo SOS), είχε πωλήσεις ύψους 692 εκ. € το 2017. Η δεύτερη μεγαλύτερη Ελληνική ελαιουργία, η Μινέρβα, έχει πωλήσεις της τάξης των 55 εκ. €

Πρόσφατα μάλιστα οι δύο μεγαλύτερες εταιρίες στην Ελλάδα που ελέγχουν τη μισή περίπου αγορά του εγχώριου τυποποιημένου ελαιόλαδου, άλλαξαν ιδιοκτήτες. Η ιστορική Ελαΐς μεταβιβάστηκε πέρυσι, από την πολυεθνική Unilever στην επίσης πολυεθνική με έδρα την Ολλανδία Upfield - συμφερόντων του Αμερικανικού Κεφαλαίου Συμμετοχών KKR. Η δε Μινέρβα πουλήθηκε στην εταιρία Mirties Enterprises Company Limited που εικάζεται ότι είναι Ελληνικών συμφερόντων. Μένει να δούμε τις προθέσεις αυτών των εταιριών πέραν της κερδοφορίας τους, στο να υποστηρίξουν ένα στρατηγικό προϊόν για την εγχώρια οικονομία.

Το Ελληνικό λάδι αποτελεί πολύ μικρό μέρος του εισαγομένου τυποποιημένου ελαιόλαδου σε σημαντικές αγορές του εξωτερικού, όπως στις ΗΠΑ (ίσως κάτω από το 5%) αλλά και στην ανερχόμενη της Κίνας (2%). Ανάλογα μικρά είναι και τα ποσοστά στην Ευρωπαϊκή αγορά - αν και οι εξαγωγές είναι σημαντικές στο χύμα, για περαιτέρω τυποποίηση στην Ιταλία. Συνεπώς σε πολλές αγορές δημιουργούνται συνθήκες άνισου ανταγωνισμού για τους μικρούς παραγωγούς της Ελλάδας, όταν προσπαθούν να βρουν χώρο στα ράφια μεγάλων αλυσίδων έναντι καταξιωμένων και πολύ μεγαλύτερων επωνυμιών.

Συχνά επίσης είναι τα φαινόμενα νοθείας στο εξωτερικό, τόσο όσο αφορά την ποιότητα (δηλαδή αν τα ελαιόλαδα που κυκλοφορούν είναι όντως παρθένα, εξαιρετικά παρθένα, βιολογικά κλπ., ή αν έχουν προσμείξεις), όσο και την προέλευση των ελαιόλαδων. Το φαινόμενο αυτό είναι αρκετά εκτεταμένο δημιουργώντας άνισο ανταγωνισμό - όπου οι μικροί Έλληνες παραγωγοί ίσως δεν έχουν τις δυνατότητες να κινηθούν νομικά.

Ο κ. Γεωργιάδης πρόσφατα μίλησε για υποστήριξη της εγχώριας παραγωγής μέσω της αξιέπαινης πρωτοβουλίας ΕΛΛΑ-ΔΙΚΑ ΜΑΣ, ενώ φυσικά ενδιαφέρεται επί πλέον για την αύξηση των επενδύσεων. Πιστεύουμε ότι το ελαιόλαδο είναι ένα προϊόν που χρήζει υποστήριξης.

ΕΡΩΤΑΣΕΙΣ:

1. Προτίθεστε να λάβετε μέτρα για να ενισχυθεί η παραγωγή ελαιόλαδου στη χώρα μας, ακόμα και όταν σημαντικές παραγωγικές εταιρίες εξαγοράζονται από ξένα συμφέροντα;
2. Έχετε σκοπό να υποστηρίξετε την παραγωγή μέσω της δημιουργίας εγγειοβελτιωτικών έργων, μείωσης του κόστους ύδρευσης και άλλων συντελεστών της παραγωγής; Επίσης μέσω αναβάθμισης του εξοπλισμού (ελκυστήρες, μηχανήματα συγκομιδής), έτσι ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα της εργασίας;

3. Πρόσφατα ο κ. Βορίδης ζήτησε από τον ΣΕΒΙΤΕΛ σχέδιο αύξησης των εξαγωγών. Το Υπουργείο έχει κάποια σχέδια ή τουλάχιστον κάποια ένδειξη για τον προϋπολογισμό που μπορεί να διαθέσει για τέτοιες δράσεις; (τα σχέδια χωρίς χρηματοδότηση είναι ασκήσεις επί χάρτου).
4. Πώς μπορεί να υπάρξει συντονισμός μεταξύ της εγχώριας παραγωγής και των ξένων ιδιοκτητών στον χώρο της ελαιοουργίας για την προώθηση του προϊόντος στο εξωτερικό και σε συγκεκριμένες αγορές, ακόμα όταν αυτό δεν αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα για τους συγκεκριμένους;
5. Υπάρχουν δράσεις για την υποστήριξη και προώθηση των Ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό μέσω των υπηρεσιών των πρεσβειών ή/και ενδεχομένως ενίσχυσή τους, έτσι ώστε εκτός της προβολής να υπάρχει έλεγχος και προστασία από νοθεία και παραποίηση;
6. Προτίθεστε να ζητήσετε τη συνδρομή της ΕΕ για να υπάρξει μια καλύτερη αντιμετώπιση για τις Ελληνικές επωνυμίες στο εξωτερικό, σε σχέση με τον πολύ μεγαλύτερο ανταγωνισμό, έτσι ώστε το μερίδιο αγοράς να είναι αναλογικότερο της μεγάλης Ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής, ενδεχομένως και με προσφυγή σε επιτροπές ανταγωνισμού;
7. Σκοπεύετε να προωθήσετε το Ελληνικό Σήμα στο εξωτερικό, τόσο στην λιανική όσο και στον χώρο της εστίασης, ενδεχομένως και με μια παλιά ιδέα για πιστοποιήσεις; Δηλαδή, όταν κάποιο εστιατόριο στο εξωτερικό διςφημίζεται ως «Ελληνικό» εκμεταλλευόμενο την σχετική πελατεία, να πληροφορεί τουλάχιστον εάν τα προϊόντα ή οι συνταγές του είναι Ελληνικές; Δεν αποτελεί αυτό μέρος της προστασίας της άυλης πολιτιστικής μας κληρονομιάς;

Ο ερωτών Βουλευτής

Βασίλειος Βιλιάρδος